

ISSN 1562-8698

**НАЦИОНАЛЬНАЯ АКАДЕМИЯ НАУК УКРАИНЫ
ИНСТИТУТ ЭКОНОМИКИ ПРОМЫШЛЕННОСТИ**

**ПРОБЛЕМЫ ПОВЫШЕНИЯ
ЭФФЕКТИВНОСТИ
ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ
РАЗЛИЧНЫХ ФОРМ СОБСТВЕННОСТИ**

Сборник научных трудов

Выпуск 3. Том 3

ДОНЕЦК 2010

НАЦИОНАЛЬНАЯ АКАДЕМИЯ НАУК УКРАИНЫ
ИНСТИТУТ ЭКОНОМИКИ ПРОМЫШЛЕННОСТИ

**ПРОБЛЕМЫ ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ
ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ
РАЗЛИЧНЫХ ФОРМ СОБСТВЕННОСТИ**

Сборник научных трудов

Выпуск 3. Том 3

Донецк 2010

Розглянуто пріоритети та операційні заходи стратегії протидії загрозам і ризикам регіонального розвитку в системі економічної безпеки держави на посттрансформаційному етапі розвитку національної економіки.

Визначено стимулюючі та консолідуючі чинники подолання інертності регіонального розвитку, забезпечення міжрегіональної інтеграції, вдосконалення територіальної структури виробничих факторів та подолання системних перешкод інституційних і структурних реформ на місцевому рівні: корупції, тінізації економіки, недостатнього рівня економічної безпеки підприємництва, особи.

Охарактеризовано інформаційний компонент кризових закономірностей розвитку соціально-економічних систем.

Обґрунтовано засоби активізації та підвищення ефективності міжрегіональної соціально-економічної інтеграції та вдосконалення територіальної структури виробничих факторів і забезпечення конкурентних переваг економіки в умовах обмежених ресурсів.

Істотну увагу приділено моделюванню і прогнозуванню соціально-економічного розвитку регіонів у системі безпеки держави.

Редакционная коллегия: д.э.н. И.П. Булеев (ответственный редактор), д.э.н. Н.Е. Брюховецкая, д.э.н. А.И. Кабанов, д.э.н. Е.В. Мартякова, д.э.н. С.В. Богачев, к.э.н. Л.Л. Стариченко, к.э.н. Н.А. Пономаренко, к.э.н. Л.Н. Раскуждай, к.э.н. Е.Т. Иванов, к.э.н. И.В. Фокина.

*Рекомендован к печати ученым советом
Института экономики промышленности НАН Украины*

Проблемы повышения эффективности функционирования предприятий различных форм собственности: сб. науч. тр. – Вып. 3, т. 3 / НАН Украины, Ин-т экономики пром-сти; редкол.: И.П. Булеев (отв. ред.) и др. – Донецк, 2010. – 442 с.

Рассмотрены приоритеты и операционные мероприятия стратегии противодействия угрозам и рискам регионального развития в системе экономической безопасности государства на посттрансформационном этапе развития национальной экономики.

Определены стимулирующие и консолидирующие факторы преодоления инертности регионального развития, обеспечение межрегиональной интеграции, усовершенствование территориальной структуры производственных факторов и преодоление системных препятствий институционных и структурных реформ на местном уровне: коррупции, тенизации экономики, недостаточного уровня экономической безопасности предпринимательства, лица.

Охарактеризован информационный компонент кризисных закономерностей развития социально-экономических систем.

Обоснованы средства активизации и повышение эффективности межрегиональной социально-экономической интеграции и усовершенствование территориальной структуры производственных факторов и обеспечение конкурентных преимуществ экономики в условиях ограниченных ресурсов.

Важное внимание уделено моделированию и прогнозированию социально-экономического развития регионов в системе безопасности государства.

СТРУКТУРНО-ІНСТИТУЦІОНАЛЬНА КРИЗА В УМОВАХ ІНЕРЦІЙНОСТІ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

**Н.Ю. Брюховецька, д.е.н., проф.,
О.В. Хасанова**
*Інститут економіки
промисловості НАН України,
м. Донецьк*

ПЕРВИННЕ РОЗМІЩЕННЯ ЦІННИХ ПАПЕРІВ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ НА МІЖНАРОДНИХ ФОНДОВИХ ПЛОЩАДКАХ

Розглянуто питання первинного розміщення цінних паперів на міжнародних фондових площадках українськими підприємствами, визначено переваги та недоліки проведення IPO, проаналізовано шляхи вирішення деяких питань при проведенні IPO.

Ключові слова: первинне розміщення цінних паперів, фондова біржа, міжнародна фондова площадка, IPO, інвестиції.

Рассмотрены вопросы первичного размещения ценных бумаг на международных фондовых площадках украинскими предприятиями, определены преимущества и недостатки проведения IPO, проанализированы пути решения некоторых вопросов при проведении IPO.

Ключевые слова: первичное размещение ценных бумаг, фондовая биржа, международная фондовая площадка, IPO, инвестиции.

The article considers the questions connected with initial public offering (IPO) on the international stock markets by the Ukrainian enterprises, its advantages and drawbacks, and also analyzes the ways of solution of some problems arising in the process of realizing IPO.

Keywords: IPO, stock exchange, international stock market, IPO, investments.

Функціонування, розвиток та ринкова капіталізація акціонерного товариства залежить від фінансування його діяльності. Одним із способів залучення капіталу та підвищення вартості підприємства є первинне розміщення цінних паперів акціонерного товариства на міжнародних фондових площадках (IPO, Initial Public Offering). Іноземним інвесторам пропонується стати акціонерами

Е.З. Аблязова
Відокремлений підрозділ
Запорізького інституту
економіки та інформаційних
технологій, м. Мелітополь

ЕВОЛЮЦІЯ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА В УКРАЇНІ

*Розглянуто історію оподаткування нерухомого майна в Україні
впродовж більш ніж двадцяти століть.*

Ключові слова: податок, об'єкт оподаткування, майно, база оподаткування, платник.

*Рассмотрена история налогообложения недвижимого имущества
в Украине в течение более чем двадцати столетий.*

*Ключевые слова: налог, объект налогообложения, имущество, база
налогообложения, плательщик.*

*The article traces the history of real estate taxation in Ukraine during
the period more than twenty centuries.*

Keywords: tax, object of taxation, property, base of taxation, payer.

Введенню будь-якого податку завжди передую історичний аналіз справляння подібних платежів у державі, виявлення певних закономірностей, які в синтезі із сучасними положеннями податкового законодавства можуть бути прийнятими за основу при становленні системи оподаткування.

В Україні питання майнового оподаткування в контексті складу і структури податкової системи розглянуто в роботах В. Вишневського, В. Загорського, В. Зайця, О. Кириленко, І. Луніної, В. Мельника, С. Музиченко, В. Піхоцького, О. Піхоцької, В. Рибак, А. Соколовської, Л. Тарангул, Л. Чубук. Але еволюцію системи оподаткування нерухомого майна в Україні розглянуто недостатньо.

Метою статті є дослідження еволюції системи оподаткування нерухомого майна в Україні.

Оподаткування нерухомості в Україні має багатовікову історію – впродовж більш ніж двадцяти століть справлялись майнові

податки, змінювались тільки їх види, механізм стягнення, платники, об'єкти оподаткування, податкові ставки та пільги. Зародження фінансової системи на землях України відбувалось одночасно з об'єднанням розрізнених племен в єдину державу – Київську Русь (кінець IX ст.). Панування натурального господарства, економічна самостійність вотчин і відсутність товарно-грошових відносин зумовили головне і єдине джерело доходів княжої казни – натуральний збір з домашнього господарства, нерегулярний, але потім все більш систематичний прямий податок. Переваги податків "з диму" або "з рала" полягали в простоті обліку, стягненні і стабільності надходжень.

Перші згадки про податок на нерухоме майно в його архаїчній формі зустрічаються в літописах VIII-IX ст., що описують хазарські збори із слов'ян у вигляді дані. За часів нашестя Батия в середині XIII ст. дань із земель Староруської держави складала десятку частку (десятину) всіх доходів або майна населення; для точного обліку татаро-монголами був проведений перепис усіх київських земель. Одночасно описи земель вели й російські князі. Щоб визначити розміри доходу й суми стягнення татарської дані, у володіннях кожного князя складалися спеціальні переписувальні книги.

З розвитком феодальних відносин, зміцненням вотчин і затвердженням натурального господарства, яке перешкоджало встановленню економічних зв'язків, сталося розділення єдиної Древньої Русі на декілька самостійних держав (XII-XIII ст.); стягнення прямих податків знизилось, головним джерелом внутрішніх доходів стали непрямі податки (митні й винні збори). У різних землях майнові податки почали називатися по-різному (посошний, поплужний, подимний).

Складна структура земельної власності й переважне натуральне господарство зумовили особливості майнового оподаткування XIV-XV ст. На українських землях, що увійшли до складу Московської держави, на зміну податі з "рала" прийшло посошне оподаткування земель – то була перша спроба уніфікації оподаткування землі по всій державі. Податною (податковою) одиницею стала соха – землеробське господарство певної величини, пізніше (з другої половини XVI ст.) – міра площі земельної ділянки.

У кожній землі визначення розміру сохи було різним залежно від якості землі, її призначення і платоспроможності жителів, що населяли певну територію. Таким чином зароджувалася систе-

ма диференційованого земельного оподаткування; згодом критерієм диференціації ставок податку на землю стала якість земельних ділянок, їх місце розташування й мета використання.

З XIV до XVII ст. частка українських земель була у володінні двох Князівств – Великого Литовського і Польського (пізніше – Речі Посполитої), тому податки цих держав почали стягуватися і з українських селян. Головний загальнодержавний щорічний майновий податок, званий у Литві "серебщина", у Польщі – "ланове", стягувався з селянських земельних наділів, інше населення було звільнене від сплати.

Постійне ведення військових дій неодноразово викликало підвищення розмірів податку, який важко лягав на плечі українських селян; для збільшення доходів казни в XVI ст. було введено податок на міську нерухомість (шос), платниками якого стали міщани.

В Україні у складі Російської імперії (XVIII-XIX ст.) у період інтенсивного економічного розвитку, реорганізації центрального і місцевого управління неодноразово реформувалась система оподаткування. Активна зовнішня політика і територіальне розширення Російської імперії потребували введення нових і підвищення старих податків. Пізніше на зміну хаотично введеним цільовим податкам поступово прийшли митні збори і подушна подать, які замінили всі прямі податки, в тому числі й податки на нерухоме майно.

Кінець XIX ст. – епоха великих реформ. Відродження системи майнового оподаткування пов'язують з проведенням реформ, що торкнулися всіх сфер політичної та господарської діяльності Російської держави у кінці XIX ст. Ліквідація кріпосного права й поступовий розвиток капіталістичних відносин зумовили шляхи реформування податкової системи – скасування подушної податі та введення податків на підприємницьку діяльність і майно.

У кінці XIX ст. система оподаткування нерухомого майна включала найбільшу кількість податків. Було введено нові майнові податки – державний поземельний податок, державний квартирний податок, місцевий податок з міського нерухомого майна (міський оціночний збір), продовжували стягуватися місцеві податки із земель.

Державний поземельний податок було введено після ухвалення "Статуту про земські повинності" (1851 р.), яким встановлювалося розділення земських повинностей на загальні й місцеві.

З метою отримання коштів для надання загальнодержавних благ цим податком обкладалися всі землі, крім казенних, при цьому земля селян обкладалася вищим податком, ніж земля приватних володінь поміщиків [4].

Виникнення податку з міського нерухомого майна можна пов'язати із зростанням міст і зародженням ринку нерухомості. Платниками податку з міського нерухомого майна були власники не лише житлових будинків, але й будь-якої іншої прибуткової нерухомості, а також незабудованих ділянок у межах міста; ставка складала 1% ринкової вартості нерухомого майна. До пільгової категорії належало майно в державній, земській і міській власності. Загальна сума податку встановлювалася губернськими розпорядчими комітетами і розкладалася між містами згідно з відомостями про число, вартість і прибутковість нерухомого майна. Разом з державним податком із міської нерухомості стягувалися земські та міські податки.

Введення квартирного податку тісно пов'язане з проблемами, що виникли при проектуванні прибуткового оподаткування. За формою квартирний податок був податком з нерухомості з твердими прогресивними ставками, проте на практиці мав схожість з прибутковим податком, оскільки базою оподаткування була визначена вартість квартири, що знімалася, а джерелом сплати – вищий за законодавчо встановлений мінімум дохід городян (як орендарів, так і власників), що займали приміщення житлової нерухомості. Ставки податку були диференційовані залежно від місця розташування об'єктів нерухомості. Квартири розподілялися за розрядами, а міста й поселення – за класами, визначеними відповідно до ступеня дорожнечі приміщень, які надавалися в оренду. У цілому майнові податки складали не більше 5% сукупного податкового доходу держави [3].

Бурхливий початок XX ст. неодноразово вносив корективи до системи оподаткування нерухомого майна в Україні.

Розвиток промисловості та сільського господарства в період економічної реформи П. Столипіна дозволив ліквідувати викупні платежі селянства за землі, зробити перехід від розкладної (розкладкової) форми оподаткування міського нерухомого майна до прибутково-окладної, тобто сума податків більше не розподілялася між платниками, а встановлювалася пропорційно їх платоспроможності із застосуванням диференційованих ставок і пільг. Безперервні війни і революції викликали різке підвищення податків і

зборів. Поземельний податок був збільшений майже в два рази, податок з міської нерухомості – на третину. Знову назріла необхідність реформування податкової системи держави.

Зміни в оподаткуванні сталися за часів Нової економічної політики (НЕП); в основу побудови нової податкової системи було покладено принцип прибутково-помайнового оподаткування і розмежування оподаткування міста і села. Для регулювання доходів і накопичень було введено короткочасний (1922-1924 рр.) міський прибутково-помайновий податок з фізичних і юридичних осіб, який об'єднав прибутковий, майновий і квартирний податки. На додаток до ставок прибуткового податку встановлювалися ставки податку з майна, в тому числі нерухомого, в розмірі від 0,33 до 1,5% вартості об'єктів оподаткування [4].

У процесі податкової реформи 1930-1932 рр. майновий податок зазнав декілька змін, і з 1942 р. почав стягуватися місцевий податок з будов, обов'язковий на всій території країни [5].

У сільській місцевості було введено прогресивний єдиний сільськогосподарський податок, диференційований залежно від норм прибутковості по республіках, областях і районах. Базою оподаткування було прийнято прибутковість (середній розмір чистого доходу) землі селянських господарств, ставки податку склали від 2,7 до 7,8% нормативно визначеного доходу [6]. Державним законодавством було передбачено встановлення стимулюючих пільг для звільнення від оподаткування посівів важливих сільськогосподарських культур (коренеплодів і кормових трав).

У 1942-1981 рр. на території Української РСР стягувалася земельна рента із забудованих і незабудованих ділянок землі; від сплати ренти звільнялися користувачі землі сільськогосподарського призначення та військові установи. Для диференційованого оподаткування земля була розділена на шість категорій за типами використання і місцезнаходження. Пізніше земельна рента була замінена земельним податком.

Система оподаткування нерухомого майна, що склалася в кінці ХХ ст., стала основою для формування нової системи – земельний податок було трансформовано в плату за землю з виділенням двох платежів: орендної плати за землі, надані в оренду, і земельного податку для власників і землекористувачів (крім орендарів) земельних ділянок.

Висновки. В історичній перспективі система оподаткування нерухомого майна неодноразово змінювалася – запроваджувалися

нові податки, виділялись нові об'єкти, платники, встановлювалися різні податкові ставки. Дослідження показали, що становлення системи оподаткування нерухомого майна в Україні відбувалось у такій послідовності:

1. Поступовий перехід від загальнодержавного (IX-XVIII ст.) до місцевого (XIX-XX ст.) оподаткування і від натуральної до грошової форми оплати.

2. Уніфіковано податкову одиницю (визначено об'єкт оподаткування – земельну ділянку і базу оподаткування – розмір земельної ділянки), введено систему диференційованого оподаткування землі (з XVI ст.).

3. Роздільне оподаткування об'єктів нерухомості.

4. Розподіл об'єктів оподаткування на дві основні групи – об'єкти нерухомості, що є власністю фізичних осіб, і об'єкти нерухомості, що є власністю юридичних осіб.

5. Базою оподаткування у більшості випадків була площа об'єктів нерухомості, а в окремих випадках – їх вартість або прибутковість.

6. Платниками податку впродовж усієї історії стягнення податків були власники і користувачі об'єктів нерухомого майна.

7. З кінця XIX ст. впроваджена широка практика пільг для об'єктів нерухомого майна урядових, учбових, добродійних організацій і деяких категорій платників.

Література

1. Музиченко С.А. Зарубіжний досвід майнового оподаткування та концептуальні підходи щодо його вдосконалення в Україні / С.А. Музиченко // Формування ринкових відносин в Україні: зб. наук. праць. – К.: НДФІ, 2006. – № 8(63). – С. 8-14.

2. Захаров В.Н. История налогов в России. IX – начало XX в. / В.Н.Захаров, Ю.А. Петров, М.К. Шацилло. – М.: "Российская политическая энциклопедия" (РОССПЭН), 2006. – 296 с. – (Серия "Экономическая история. Документы, исследования, переводы").

3. Березин М.Ю. Региональные и местные налоги: правовые проблемы и экономические ориентиры / М.Ю. Березин. – М.: Волтерс Клувер, 2006. – 640 с.

4. Указ Президиума Верховного Совета СССР "О местных налогах и сборах" от 10 апреля 1942 г. // Ведомости Верховного Совета СССР. – 1942. – № 13.

5. Герчаківський С.Д. Місцеве оподаткування в Україні: традиції, реалії та напрями удосконалення / С.Д. Герчаківський // *Фінанси України*. – 2003. – № 2. – С. 44-49.

6. Чубук Л.П. Зміни у системі оподаткування нерухомості як перспективний напрям податкової політики / Л.П. Чубук // *Фінанси України*. – 2004. – № 3. – С. 99-105.

Надійшла до редакції 29.05.2010 р.

Ю.О. Гершуненко
*Національний інститут
стратегічних досліджень,
м. Київ*

СПРИЯННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ВИРОБНИЧО-ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Наведено короткий аналіз початкових рішень, що сприяли розвитку експорту західних країн та Гонконгу, а також вклад регіонів України у валову додану вартість товарів і потенціал розширення внутрішнього ринку завдяки розвитку туризму.

Ключові слова: ринок, виробничо-експортний потенціал, експорт, інвестиції, розвиток.

Приведен короткий анализ начальных решений, которые содействовали развитию экспорта западных стран и Гонконга, а также вклад регионов Украины в валовую добавленную стоимость товаров и потенциал расширения внутреннего рынка благодаря развитию туризма.

Ключевые слова: рынок, производственно-экспортный потенциал, экспорт, инвестиции, развитие.

The article presents a short analysis of initial decisions which contributed to export development of Western countries and Hong Kong. Ukraine' regions contribution to added value of commodities and potential of the internal market expansion due to tourism development are shown in the article.

Keywords: market, industrial-export potential, export, investments, development.

© Ю.О. Гершуненко, 2010

Світова фінансова криза загострила необхідність перегляду стратегії подальшого розвитку економічного розвитку та оптимального використання виробничо-експортного потенціалу. Доцільним є аналіз дій економічно розвинутих країн, що сприяв економічному піднесенню та їх адаптації для України.

Питання економічного розвитку, пов'язані з виробничо-експортним потенціалом, розглядалися в працях таких вітчизняних науковців як А.І. Кредісов, В.М. Геєць, В.Г. Андрійчук, Я.А. Жаліло, А.І. Мокій та інших.

Метою статті є аналіз передумов розвитку виробничо-експортного потенціалу розвинутих країн на прикладі Німеччини, Італії, Франції, Японії та Гонконгу.

На різних етапах свого розвитку країни стикались з необхідністю вибору подальшої стратегії розвитку економіки з врахуванням наявних обставин. Так, у 1950 та на початку 1960 рр., маючи обмеження в платіжному балансі, країни обирали діаметрально протилежні стратегії щодо зовнішньоторговельної та промислової політики. Західна Німеччина та Італія вбачали джерело економічного зростання в розширенні експорту, занижуючи курс національної валюти у поєднанні з субсидіями експортоорієнтованої промисловості. За умов зростання обсягів світової торгівлі це сприяло розвитку їх промислового експорту та стало підґрунтям для внутрішнього економічного зростання країни.

На відміну від вищезгаданих країн іншим шляхом вирішили піти Франція та Японія, перш за все захищаючи свій внутрішній ринок як підтримку майбутнього розвитку. У Японії було проаналізовано структуру післявоєнного експорту та перспективи економічного розвитку за умов її збереження. І хоча подальші дії суперечили постулату теорії порівняльних переваг (але дали хороший результат) щодо доцільності розвитку експорту товарів, за якими є порівняна перевага, і у виробництві яких використовується відносно надлишковий ресурс. Зважаючи на велику чисельність населення Японії, за теорією порівняльних переваг можливо було збільшувати експорт іграшок, текстильних виробів, з яких складався післявоєнний експорт Японії. Проте таке рішення прив'язало б країну до фактичного шляху економічного розвитку і скоротило б можливості суттєвого збільшення національного доходу та рівня життя населення. Вибір іншої стратегії дозволив теперішній Японії зайняти сильні позиції на світовому ринку високотехнологічних товарів.

4. Інформаційне забезпечення менеджменту: навч. посіб. / В.О. Новак, Л.Г. Макаренко, М.Г. Луцкий. – К. : Кондр, 2006. – 462 с.

5. SAP Business Suite. Интегрированные бизнес-решения sap [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.sap.com/cis/solutions/business-suite/index.epx>

6. Оптимізація витрат в ІТ [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.microsoft.com/ukraine/savemoney/optimizing-investments/default.aspx>

7. Андреев В.П. Автоматизация документооборота компании – непростой выбор / В.П. Андреев // IT Manager. – 2003. – № 6(12). – С. 26-31.

8. <http://www.sap.com/cis/solutions/business-suite/index.epx>, www.microsoft.com/Bi/, <http://1c.xxi.kiev.ua>

Надійшла до редакції 29.05.2010 р.

СОДЕРЖАНИЕ

СТРУКТУРНО-ІНСТИТУЦІОНАЛЬНА КРИЗА В УМОВАХ ІНЕРЦІЙНОСТІ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

<i>Брюховецька Н.Ю., Хасанова О.В.</i> Первинне розміщення цінних паперів українських підприємств на міжнародних фондових площадках	3
<i>Лукьянченко Н.Д.</i> Проблемы управления социально-экономическим потенциалом в условиях конкурентной среды	15
<i>Мартьякова Е.В., Катрич С.С.</i> Содержание и структура социальных процессов в аспекте измерения устойчивости социально-экономических систем.....	33
<i>Жаліло Я.А.</i> «Депресивні пастки» як ризики для економічної безпеки України	42
<i>Черевиков Є.Л.</i> Суспільне партнерство як інструмент соціально-економічного розвитку	48
<i>Ілляшенко С.М., Біловодська О.А., Грищенко О.Ф.</i> Оцінка інноваційного потенціалу регіону як основа ухвалення ефективних інноваційних рішень	57
<i>Воловік В.П., Сидор В.М., Ольшевська О.О., Юшков Е.О.</i> Проблеми забезпечення зайнятості і підготовки трудових ресурсів Запорізької області в умовах реалізації великих інвестиційних проєктів на прикладі будівництва Васиновського ГЗК	67
<i>Васильєва О.О.</i> Особливості взаємодії освіти та регіонального ринку праці	76
<i>Кужельєв М.О.</i> Концептуальні основи формування механізму забезпечення фінансової безпеки корпорації	83
<i>Матвеев Є.Е.</i> Конфлікт інституту "влади-власності" та демократичного механізму передачі влади	92
<i>Мельник А.О.</i> Кризові явища в російській економіці.....	96
<i>Снігова О.Ю.</i> Напрями вдосконалення економічної структури старопромислових регіонів	108
<i>Шилец Е.С.</i> Особенности и уровень использования человеческих ресурсов как фактора международной конкурентоспособности в украинских и западных компаниях.....	113
<i>Брагарник (Слободянюк) О.О.</i> Фінансова підтримка інноваційної діяльності підприємств: Україна та досвід високорозвинених країн	125

<i>Даниліна С.О.</i> Структурно-інституціональна криза та роль нагромадження капіталу.....	140
<i>Ленчік Я.В.</i> Використання іноземного досвіду при реформуванні пенсійного забезпечення	152
<i>Матвієнко Г.А.</i> Синергія глобалізаційного впливу як виклик до змін економічної системи України.....	166
<i>Митрофанов В.И.</i> Финансовый кризис как составная часть глобального системного кризиса в терминах ДОТУ	172
<i>Хижняк С.І.</i> Інноваційні пріоритети в енергетичному машинобудуванні як фактор підвищення конкурентоспроможності.....	188
<i>Мартьякова Е.Ю.</i> Противоречивость благотворительности: суждения и реалии	200

ПРАВОВЕ МОДЕЛЮВАННЯ І ПРОГНОЗУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ, КРИЗОВИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ

<i>Новицький В.Є.</i> Інноваційні стратегії як фактор протидії зовнішнім та внутрішнім загрозам економічній безпеці	208
<i>Рамазанов С.К.</i> Инновационные инструменты управления эколого-экономической безопасностью в условиях кризиса.....	214
<i>Тимохин В.М., Шевченко Є.О.</i> Модель життєздатної системи управління економічної системи з коаліційними взаємодіями.....	226
<i>Павлюк К.В.</i> Підвищення ефективності використання бюджетних ресурсів на регіональному рівні.....	233
<i>Петенко І.В., Амоша В.О.</i> Моделювання впливу тарифної політики паливно-енергетичного комплексу на якість життя населення	247
<i>Кишакевич Б.Ю.</i> Вимірювання концентрації кредитного ризику	254
<i>Котов І.А.</i> Моделі диспетчеризації кризових ситуацій в електроенергетичному комплексі України	263
<i>Панченко О.М.</i> Інноваційний розвиток металургійної галузі: досвід Китаю.....	269
<i>Смирнова Н.Н.</i> Международное сотрудничество и открытая экономика в регионе	288
<i>Chunikhina T.S.</i> Company-Wide Management System of Motivation and Culture of Corporate Type Enterprises Development: Historical and Economic Aspect	301
<i>Щеглюк С.Д.</i> Регіональний Форсайт як інструмент довготривалого прогнозування: методологічний підхід.....	315

<i>Камушков О.С.</i> Малий та середній бізнес як ланка інноваційного розвитку економіки.....	325
--	-----

ІНФОРМАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ КРИЗОВИХ ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

<i>Лук'янова В.В.</i> Комплексна оцінка ризику діяльності підприємства з використанням методів теорії нечітких множин.....	335
<i>Синяєва Л.В., Гагарінова В.Ф., Баханова М.В.</i> Державне регулювання номінальної і реальної заробітної плати в Україні з метою підвищення конкурентоспроможності національної економіки	347
<i>Василичев Д.В.</i> Моделювання соціально-трудова відносин з приводу винагороди за працю	352
<i>Дороніна О.А., Сичова К.В.</i> Розвиток системи пенсійного страхування в Україні в контексті соціально-економічної безпеки	360
<i>Ортіна Г.В.</i> Методологічні концепції визначення стратегічного управління підприємством в умовах кризи.....	373
<i>Степанова О.В.</i> Соціальний капітал у системі державно-приватного партнерства.....	384
<i>Ануфрієв С.Ю.</i> Подолання асиметрії інформації при визначенні кредитоспроможності позичальника.....	394
<i>Кужліна Т.С.</i> Особливості маркетингового дослідження туристичних послуг	400
<i>Мальцева О.В.</i> Проблеми інформаційної безпеки банківської діяльності	409
<i>Аблязова Е.З.</i> Еволюція системи оподаткування нерухомого майна в Україні.....	414
<i>Герцуценко Ю.О.</i> Сприяння реалізації виробничо-експортного потенціалу регіонів України	420
<i>Бабій Л.І.</i> Упровадження інформаційних технологій у діяльність посередницького підприємства у зовнішній торгівлі	426

Наукове видання

**ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ РІЗНИХ
ФОРМ ВЛАСНОСТІ**

Збірник наукових праць

Випуск 3. Том 3

Мовою оригіналу

Оригінал-макет підготовлено у відділі КІНД ІЕП НАН України

Відповідальний за випуск *Р.В. Покотиленко*

Літературні редактори: *Г.Д. Бутенко,
О.П. Котовенко,
О.А. Кокорєва,
Н.В. Білошанка*

Комп'ютерна верстка *Т.М. Синельнікова*

Підп. до друку 15.06.2010. Формат 60x84/16. Папір друк. №3.

Ум. друк. арк. 27,6. Обл.-вид. арк. 25,7. Тираж 350 прим.

Замовлення № 1170.

Друк різнографічний. ІЕП НАН України.

83048, Донецьк, Університетська, 77.